Echinops antalyensis C. Vural

Some observational notes by David Merrick

2026-09-08 10:00 (c) Copyright licensing for re-use

Draft Version

Latest version : archive.org or academia.edu

Contact : iNaturalist Facebook Blogspot

Observational Notes

Location

Echinops antalyensis ("Antalya Topuzu" in Turkish) grows 0 to 8 kms from the coast of Antalya city, and perhaps further inland.

Coastally, it stretches 13 km from the western part of the rocky "Beach Park" to approaching the lower Düden waterfall. Beyond that, there appear to be strange forms growing in the sands from Lara to Side that suggest features of both antalyensis and spinosissimus, which deserve study.

Away from the coast, it is extremely common 5.2 km inland (c. 170 m altitude) in the Yavuz Selim Mh. area and some places inbetween, 8 km inland (220 m altitude) NE of Fatih (up to 36.9520975,30.6521346), and can be found 2.2 km inland at several spots SE of the airport (to 45 m altitude), including the large rock area north of Yamansaz.

Given the way the city has grown over recent

CLAUDE ÇEVİRİSİ (DÜZELTİLMEMİŞ)

Taslak Sürüm

Son sürüm : archive.org or academia.edu

İletişim : iNaturalist Facebook Blogspot

Gözlem Notları

Konum

Echinops antalyensis ("Antalya Topuzu") Antalya şehri kıyısından 0 ila 8 km arasında, belki daha da içeride büyür.

Kıyı boyunca, batıdaki kayalık "Beach Park"tan Düden şelalesinin alt kısmına yaklaşan noktaya kadar 13 km uzanır. Bunun ötesinde, Lara'dan Side'ye kadar kumullarda hem antalyensis hem de spinosissimus özelliklerini taşıyan, incelenmeyi hak eden tuhaf formlar bulunuyor gibi görünmektedir.

Kıyıdan uzakta, Yavuz Selim Mahallesi bölgesinde ve arada kalan bazı yerlerde 5.2 km içeride (yaklaşık 170 m rakımda) son derece yaygındır; Fatih'in kuzeydoğusunda 8 km içeride (220 m rakımda, 36.9520975, 30.6521346 koordinatlarına kadar) ve havalimanının güneydoğusunda, Yamansaz'ın kuzeyindeki büyük kayalık alan dâhil olmak üzere birkaç noktada 2.2 km içeride (45 m rakıma kadar) bulunabilir.

decades, I suspect these inland populations will be relics of a past where it may have been more widespread inland than it now is.

Habitat

It mostly grows on the crumbling parts of limestone cliffs and slopes, the cliffs themselves, stony slopes, soiled rocks, or fairly-level stony soil, with half or full sunlight, in all cases the stones being calcareous. In practice these are not normally north-facing positions, however some populations are north-facing.

On the cliff-slopes near the sea it can be found on the sides and the lips, and edges of adjacent or nearby pavements and steps, and even occasionally in gardens, having got there from nearby populations. Given the spray from the winter storms which can be quite considerable, it must have some salt tolerance to be on these cliffs, although it must be said the storms tend to be in the rainy season and the salt will likely be short-lived with the rain washing it away.

Inland, it grows on rocky road edges and rocky slopes. The habitats it chooses are quickly-draining/drying soils and quickly-drying rocks and prevent water-pooling.

It would therefore be an interesting experiment to test its salt, water and pH/calcium tolerance ranges, separately and also in combination, at both continuous and episodic levels.

Characteristics

On stony ground the soil is usually thin and the plant of somewhat limited size. On the more fertile soils the plant can be quite robust, spreading sideways in a low wide dense dome of foliage, and in some cases can be very large in this way. Young forms tend to lack the basal spread that develops over time and appear more upright, whilst forms in the shade often adopt the usual shade response of prioritising upward growth, resulting in taller, more laxly-leaved specimens.

The leaves are green-looking above, whitening beneath (not always present, particularly on young leaves), typically very glandy on both sides, giving an unshiny look, though they can be shiny. The margins curl under. The low

Şehrin son yıllardaki büyüme şekli göz önüne alındığında, bu iç kesim popülasyonlarının, bitkinin şimdi olduğundan daha yaygın olduğu bir geçmişten kalma kalıntılar olduğundan şüpheleniyorum.

Habitat

Çoğunlukla kireçtaşı uçurumların ufalanan kısımlarında, uçurumların kendisinde, taşlı yamaçlarda, topraklı kayalarda ya da oldukça düz taşlı toprakta, yarı veya tam güneş ışığında büyür; her durumda taşlar kalkerlidir. Pratikte bunlar genellikle kuzeye bakan konumlar değildir, ancak bazı popülasyonlar kuzeye bakmaktadır.

Denize yakın uçurum-yamaçlarında, kenarlarda ve tepelerde, yakındaki veya komşu kaldırım ve basamakların kenarlarında, hatta bazen yakın popülasyonlardan gelerek bahçelerde bile bulunabilir. Kış fırtınalarından gelen ve oldukça yoğun olabilen tuz spreyi göz önüne alındığında, bu uçurumlarda bulunabilmesi için bir miktar tuz toleransına sahip olması gerekir; ancak fırtınaların genellikle yağışlı mevsimde olduğu ve tuzun muhtemelen yağmurla yıkanarak kısa ömürlü kalacağı belirtilmelidir.

İç kesimlerde, taşlı yol kenarlarında ve taşlı yamaçlarda büyür. Seçtiği habitatlar hızlı drenaj yapan/kuruyan topraklar ve hızlı kuruyan kayalardır; su birikmesini önler.

Bu nedenle, tuz, su ve pH/kalsiyum tolerans aralıklarını hem ayrı ayrı hem de kombinasyon hâlinde, hem sürekli hem de aralıklı düzeylerde test etmek ilginç bir deney olurdu.

Özellikler

Taşlı zeminde toprak genellikle incedir ve bitki biraz sınırlı boyuttadır. Daha verimli topraklarda bitki oldukça gürbüz olabilir, yanlara doğru yayılarak alçak, geniş, yoğun bir yapraklanma kubbesi oluşturur ve bazı durumlarda bu şekilde çok büyük olabilir. Genç formlar zamanla gelişen taban yayılımından yoksun olma eğilimindedir ve daha dik görünür; gölgedeki formlar ise genellikle gölgenin tipik tepkisi olan yukarı doğru büyümeye öncelik verir, bu da daha uzun, daha gevşek yapraklı örneklerle sonuçlanır.

Yapraklar üstten yeşil görünümlü, alttan

leaves are shallowly to deeply lobed but not completely to the centre, and the lobes are themselves likewise shallowly to deeply lobed, the upper stem leaves are different, being poorly divided, shorter and therefore broad in shape.

The stems are also coarsely glanded on relatively weak hairs, but they lack the reddening of the regional E. spinosissimus (which has red glands that may be stiffer), and the stems of both are ridged to support such long stems with their large heads.

The flower heads are large and typically white-looking when in flower, the corolla lobes curl under in a circle at the tips (like E. spinosissimus). The heads lack the conspicuous extra-long spines the latter often has.

Flowering is in (Sep)Oct-Nov(Dec), when the weather has cooled and the rains and storms might expect to occur, although the timing of the weather seems to be changing. The dead heads persist for a few months, sometimes as long as into March.

In comparison to E. spinosissimus this late flowering means that after flowering the lower leaves are able to be fully or partly retained and built upon, often displaying dense basal masses of dead leaves as well, tending to develop a wide domed approach to growth although sometimes this causes the plant base to ramp up to a considerable height, whereas the regional E. spinosissimus flowers much earlier and dies down, starting its growth each year from a small rosette, and tends to grow rather erect and tall (or at least somewhat loose when not tall), which are aspects that may be useful for considering the stranger eastern forms. Late-flowering forms of E. spinosissimus may resemble E. antalyensis but seem to follow the rule of the base leaves dying and the stems may well present their reddening.

Conservation

Although restricted in range, a sizeable proportion of its habitat is on cliff sides and lips that are not likely to be developed, and inland in the rockier areas manages to fit in along with

beyazımsıdır (her zaman mevcut değildir, özellikle genç yapraklarda), her iki yüzde de tipik olarak çok bezlidir (glandüler), bu da parlak olmayan bir görünüm verir, ancak parlak da olabilirler. Kenarları içe kıvrılır. Alt yapraklar sığdan derine doğru loblu, ama tam merkeze kadar değildir; loblar kendileri de benzer şekilde sığdan derine lobludur. Üst gövde yaprakları farklıdır: zayıf bölünmüş, daha kısa ve dolayısıyla geniş şekillidir.

Gövdeler de nispeten zayıf tüyler üzerinde kabaca bezlidir, ancak bölgesel E. spinosissimus 'un kırmızılaşmasından (daha sert olabilen kırmızı bezlere sahiptir) yoksundurlar; her ikisinin gövdeleri de büyük başlarıyla birlikte bu kadar uzun sapları desteklemek için oluklu/kaburgalıdır.

Çiçek başları büyük ve çiçek açtığında tipik olarak beyaz görünümlüdür; korolla lobları uçlarında bir daire şeklinde içe kıvrılır (E. spinosissimus gibi). Başlarda, ikincisinin sıkça sahip olduğu belirgin, aşırı uzun dikenler eksiktir.

Çiçeklenme (Eylül)Ekim-Kasım(Aralık) aylarında, hava soğuduğunda ve yağmurların/fırtınaların beklenebileceği zamanda gerçekleşir, ancak hava durumunun zamanlaması değişiyor gibi görünmektedir. Kuru çiçek başları birkaç ay boyunca, bazen Mart'a kadar kalıcı olabilir.

E. spinosissimus ile karşılaştırıldığında, bu geç çiçeklenme, çiçeklenmeden sonra alt yaprakların tam veya kısmen korunabilmesi ve üzerine inşa edilebilmesi anlamına gelir; genellikle yoğun taban ölü yaprak kütleleri de sergiler, geniş kubbeli bir büyüme yaklaşımı geliştirme eğilimindedir, ancak bazen bu, bitki tabanının önemli bir yüksekliğe çıkmasına neden olur. Oysa bölgesel E. spinosissimus çok daha erken çiçeklenir ve solar, her yıl küçük bir rozetten büyümeye başlar ve oldukça dik ve uzun büyüme eğilimindedir (ya da en azından uzun değilse biraz gevşektir); bunlar tuhaf doğu formlarını değerlendirmek için yararlı olabilecek yönlerdir. E. spinosissimus 'un geç çiçeklenen formları E. antalyensis 'e benzeyebilir, ancak taban yapraklarının ölmesi kuralını takip ediyor gibi görünmektedir ve gövdeleri muhtemelen kırmızılaşmalarını gösterebilir.

the housing, however there are some more level areas that might be turned into car parks, tourist spots or have other development. The greatest danger to its existence can therefore be expected to come from climate change rather than development.

Eastern "Intermediate Forms"

In the sands just north of Lara Plajı, at Kumköy Plajı and at Side, and judging from many iNaturalist posts and Google streetview photospheres, also at places in between, there grow in sandy grounds an Echinops that resembles E. antalyensis but has features of E. spinosissimus, flowering after summer but earlier than E. antalyensis, that needs investigating. Perhaps it will prove to be a hybrid or worth giving a new taxonomic designation. This is especially possible since it seems to be very particular to sand and dirty sand.

Botanical Descriptions

The plant, E. antalyensis, received its description in the paper "Two New Species of Echinops sect. Ritropsis (Asteraceae) from Turkey" by Cem Vural, which can be found at https://www.researchgate.net/publication/267381933.

Further Research

- Types of insects visiting the flowers.
- How does it get on the cliff sides?
- Explore further east inland.
- Explore further the sandside specimens from Kumköy to Side.

Koruma

Yayılış alanı sınırlı olmasına rağmen, habitatının önemli bir kısmı geliştirilmesi olası olmayan uçurum kenarları ve tepelerindedir; iç kesimlerde ise daha kayalık alanlarda konutlarla birlikte var olmayı başarmaktadır. Ancak otoparklara, turistik alanlara dönüştürülebilecek veya başka gelişmelere maruz kalabilecek daha düz bazı alanlar da vardır. Bu nedenle varlığına yönelik en büyük tehlikenin gelişmeden ziyade iklim değişikliğinden gelmesi beklenebilir.

Doğu "Ara Formlar"

Lara Plajı'nın hemen kuzeyindeki kumullarda, Kumköy Plajı'nda ve Side'de — ve birçok iNaturalist gönderisine ve Google Street View fotoğraf küreelerine (photospheres) bakılırsa, aradaki yerlerde de — kumlu zeminlerde, E. antalyensis'e benzeyen ama E. spinosissimus özellikleri taşıyan, yazdan sonra ama E. antalyensis'ten daha erken çiçeklenen, incelenmesi gereken bir Echinops yetişmektedir. Belki bir melez olduğu ya da yeni bir taksonomik tanımlamayı hak ettiği ortaya çıkacaktır. Bu özellikle mümkündür, çünkü kuma ve kirli kuma çok özgü görünmektedir.

Botanik Tanımlamalar

Bitki, E. antalyensis , tanımını Cem Vural tarafından yazılan "Two New Species of Echinops sect. Ritropsis (Asteraceae) from Turkey" (Türkiye'den Echinops sect. Ritropsis (Asteraceae) Cinsine Ait İki Yeni Tür) başlıklı makalede almıştır. Bu makaleye şu adresten ulaşılabilir: https://www.researchgate.net/publication/267381933

Daha Fazla Araştırma

- Çiçekleri ziyaret eden böcek türleri.
- Uçurum kenarlarına nasıl yerleşiyor?
- Daha doğuda iç kesimleri keşfetmek.
- Kumköy'den Side'ye kadar kumsal örnekleri daha fazla keşfetmek.

Gallery

Zoom in to any photo for closer detail. // Daha yakından bakmak için herhangi bir fotoğrafı yakınlaştırın.

General Appearance

Clifftop patchy soil	Level stony ground	Cliffside	Open grass
Shade, level stony gnd	**Wall, S. facing**	**Young, bit shady**	**Young, open light**

Low-chlorophyll form	Draping form	Ramped base	

Leaves

Leaf upper glands	Leaf upper surface	Leaf lower indumentum	Leaf lower surface
Upper leaves	**Ridged stem**	**Shiny-leaved example**	**Spiny centre**

Flower Head

White flower head (no long spines form)	Flowers, lobes curl down in circle	Flower, close up	Mature Head

Involucre

Early	Mature	Mature	
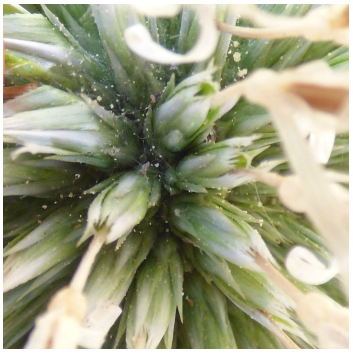			

Intermediate Forms

These forms are intermediate between E. antalyensis and E. spinosissimus, and grow in the sands from Lara to Side. The E. spinosissimus around Antalya tend themselves to be transitional between subsp. spinosissimus and subsp. bithynicus, having both white stems and coarse red glands.

Bu formlar E. antalyensis ile E. spinosissimus arasında ara (geçiş) formlardır ve Lara'dan Side'ye kadar kumullarda büyürler. Antalya çevresindeki E. spinosissimus'un kendisi de subsp. spinosissimus ile subsp. bithynicus arasında geçiş özelliği gösterme eğilimindedir; hem beyaz gövdelere hem de kaba kırmızı bezlere sahiptir. [Claude çevirisi]

Lara Sandland 2025-11-08		Kumköy 2024-02-10	
Side 2023-11-06			